

GOVOR HRVOJA OSTOJICA PERICA PUTEM VIDEOLINKA:

Dobar dan!

Dozvolite da se predstavim:

Ja sam Hrvoj Ostojic Peric, iz Povelja s tatine i iz Nerežišća s majčine strane, oboje s otoka Brača.

Nedavno sam imenovan počasnim konzulom Republike Hrvatske za pokrajine Tarapacá i Arica-Parinacotu. Ovo imenovanje povijesno je iz nekoliko razloga.

Na prvom mjestu, zato jer je to prvi put da je imenovan hrvatski konzul u Tarapacá, budući da je posljednji kojega smo imali bio onaj iz vremena Austro-Ugarske, a djelovao je do kraja Prvoga svjetskog rata. Nakon toga više nikada nije bilo drugog u regiji, a najbliži nam je bio počasni konzulat u susjednoj Antofagasti.

Drugo, Tarapacá je kolijevka hrvatskog useljavanja u Čileu, budući da su prvi doseljenici ovdje stigli u 19. stoljeću prije nego što su postojali gradovi Punta Arenas i Antofagasta.

Treće, jer su Hrvati tijekom 19. stoljeća osnovali prve zajednice u regiji, uključujući i neke s hrvatskim imenom, gdje imamo slučaj da će Vatrogasno društvo Dalmacija br. 5, 2024. godine, imati čast obilježiti 150 godina postojanja, kao najstarija vatrogasna ustanova među hrvatskim iseljeništvom na svijetu. Osnovano je 1874. godine i još uvijek postoji.

Hrvatska nije bila nepoznata u povijesti pokrajine Tarapacá još od kad su se Čile i Peru oslobodili vladavine Španjolaca.

Naime, postojale su brojne salitrere s hrvatskim imenima kao što su Hrvatska, Jadran, Dalmacija, Slavonija, Vis, Brač, Franka, Slavia, Sloga.

Osnivana su dobrotvorna društva, mauzoleji i hrvatski klubovi, među kojima se ističe Hrvatski dom u Iquiqueu koji se nalazi na glavnom trgu Plaza de Armas.

Međutim, uvijek je najvažnija bila prisutnost naših ljudi, koji su se naselili u regiji koja je gotovo iste veličine kao Hrvatska i koja ih je dočekala uz svoje izdašno more, na ravnici bogatoj salitrom i na visinama Anda gdje se nalaze bogata mineralna nalazišta.

Hrvati su se upuštali u sve to: išli su na more u ribolov, okupani Humboldtovom strujom, u pampi su vadili salitru ili su tražili zlato, srebro i bakar. Družili su se, trgovali i pružali pomoć svojim sunarodnjacima i Čileancima koji su ih dočekali. Svoje su nove gradove ukrasili trgovima kao što su Plaza Slava i Plaza Croacia u Iquiqueu. Trideset godina diplomatskih odnosa između Hrvatske i Čilea samo je legaliziralo čvrste veze uspostavljene prije mnogo godina, a koje su danas potvrđene imenovanjem ovog prvog hrvatskog konzulata u Tarapacá i Arica-Parinacoti, obje

regije koje pripadaju staroj pokrajini Tarapacá koja je raširenih ruku primila Hrvate koji su dali svoj doprinos radom i djecom, zemlji kojoj je to toliko trebalo.

Živjelo hrvatsko-čileansko bratstvo!

Živjela Hrvatska!

Živio Čile!

Hrvoj Ostojic

Počasni konzul Republike Hrvatske u Iquiqueu

¡Hola, buenas tardes!

Me presento:

Soy Hrvoj Ostojic Peric, oriundo, por parte de padre, de Povelja y de Nerešića, por parte de madre, ambos de la isla de Brač.

He sido nombrado recientemente, como cónsul honorario de Croacia para Tarapacá y Arica-Parinacota. Este nombramiento es histórico por varias razones.

En primer lugar, porque es la primera vez que se nombra un cónsul croata en Tarapacá, ya que el último que tuvo que ver con asuntos relacionados con ellos, fue el de Austria-Hungría, que ejerció hasta el término de la primera guerra mundial. Después de eso, nunca más hubo otro en la región y posteriormente solo existió un consulado en la vecina Antofagasta.

En segundo lugar, porque Tarapacá es la cuna de la inmigración croata en Chile, ya que los primeros inmigrantes que llegaron acá en el siglo 19, lo hicieron antes que existiera Punta Arenas y Antofagasta.

En tercer lugar, porque los croatas fundaron en la región, las primeras colectividades, inclusive algunas con el nombre de croatas, durante el siglo 19, donde tenemos el caso de que la compañía de bomberos Dalmacia Nº 5, cumplirá 150 años de fundada en el cercano año de 2024, teniendo el honor de ser la institución bomberil, fundada por croatas, más antigua del mundo.

Nunca, desde que se independiza Chile y Perú del dominio español, ha estado Croacia ajena a la historia de Tarapacá.

Estuvieron presentes las oficinas salitreras con nombre croata como Hrvatska, Adriático, Dalmacia, Slavonia, Vis, Brač, Franka, Slavia, Sloga.

Existe aún la compañía de bomberos Dalmacia de Iquique, fundada en 1874.

Se fundaron Sociedades de Beneficencia, mausoleos y Clubes croatas, entre los cuales destaca el Hrvatski Dom de Iquique, ubicado, hasta hoy, frente a la Plaza de Armas de la ciudad.

Pero lo más importante fue la presencia de su gente, que se instaló a lo largo y ancho de una región que tiene casi la misma extensión de Croacia y que los acogió en su generoso mar, en su rica planicie salitrera y en las alturas andinas donde yacen los abundantes depósitos mineros.

Los croatas incursionaron en todo aquello: fueron a pescar en el mar, bañado por la corriente de Humboldt, explotaron el salitre que había en la pampa salitrera y fueron mineros de oro, plata y cobre. Se asociaron, comerciaron y aportaron ayuda para sus compatriotas y para los chilenos que los acogieron. También adornaron sus ciudades con plazas como la Slava y la Croacia.

Los ya treinta años de relaciones diplomáticas entre Croacia y Chile, solo vienen a legalizar los fuertes lazos establecidos hace muchos años y que hoy se reafirman con la nominación de este primer consulado croata en Tarapacá y Arica- Parinacota, pertenecientes ambas regiones, a la antigua provincia de Tarapacá que recibió, con los brazos abiertos, a los croatas que vinieron a entregar su aporte, en trabajo e hijos, a una tierra que tanto lo necesita.

¡Larga vida a esta hermandad croato-chilena!

¡Viva Croacia!

¡Viva Chile!

Hrvoj Ostojic,

cónsul honorario de la Republika Croacia en Iquique